

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 27. märtsi 2014. aasta otsus asjas R 540/2013-2;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: pudelit kujutav ruumiline kaubamärk klassidesse 6, 21 ja 32 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 532 687

Kontrollija otsus: tunnistada kaubamärk osa taotletud kaupade suhtes registreerimiskõlbmatuks

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

25. mail 2014 esitatud hagi – Sina Bank versus nõukogu

(Kohtuasi T-418/14)

(2014/C 282/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sina Bank (Teheran, Iraan) (esindajad: advokaadid B. Mettetal ja C. Wucher-North)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada pärast loetelude läbivaatamist tehtud nõukogu otsus, mis sisaldus 15. märtsi 2014. aasta teatistes isikutele ja üksustele, kelle suhtes kohaldatakse nõukogu otsuses 2010/413/ÜVJP⁽¹⁾ ja nõukogu määruses (EL) nr 267/2012⁽²⁾ (milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) sätestatud piiravaid meetmeid, ja mille kohaselt nõukogu otsuses 2010/413/ÜVJP ja nõukogu määruses (EL) nr 267/2012 sätestatud piiravate meetmete kohaldamist nimetatud isikute ja üksuste suhtes tuleb jätkata;
- tühistada nõukogu määruse (EL) nr 267/2012 IX lisa punkt I.B.8 osas, milles see peab 15. märtsi 2014. aasta teatise kohaselt hagejat jätkuvalt otseselt puudutama;
- jätta nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et pärast loetelude läbivaatamist tehtud nõukogu otsus, mis sisaldus 15. märtsi 2014. aasta teatistes, on vastuolus menetluseeskirjadega, mille kohaselt tuleb esitada asjakohased põhjendused ja austada kaitseõigusi ning õigust tõhusale õiguskaitsele.

2. Teine väide, mille kohaselt pank ei ole seotud „Daftar’i” huvidega ega osale riikliku tuumaprogrammi huvides nn riigi strateegiliste huvide rahastamises. Järelikult ei ole panga puhul täidetud vaidlustatud õigusaktide kohased sisulised nimekirja kandmise kriteeriumid ja/või nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, kui otsustas, kas need kriteeriumid on täidetud või mitte. Samuti ei viinud nõukogu läbi nõuetekohast kontrolli.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39).

⁽²⁾ Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1).

12. juunil 2014 esitatud hagi – The Goldman Sachs Group versus komisjon

(Kohtuasi T-419/14)

(2014/C 282/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: The Goldman Sachs Group, Inc (New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid W. Deselaers, J. Koponen ja A. Mangiaracina)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna või osaliselt komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 final, milles käsitletakse juhtumit AT.39610 – Elektriakaablid, artiklid 1, 2, 3 ja 4 osas, mis puudutavad hagejat; ja/või
- vähendada hagejale otsuse artiklis 2 määratud trahvi;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt vaidlustatud otsus on vastuolus ELTL artikli 101 ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (¹) artikli 23 lõikega 2 osas, mille kohaselt vastutab GS Group solidaarselt väidetavalt Prysmian’i toimepandud rikkumise eest.
2. Teine väide, mille kohaselt vaidlustatud otsus on vastuolus nõukogu määruse nr 1/2003 artikliga 2 ja ELTL artikliga 296, kuna selles põhjendata õiguslikult piisavalt, et GS Group avaldas asjaomasel ajavahemikul otsustavat mõju Prysmianile.
3. Kolmas väide, mille kohaselt vaidlustatud otsus on vastuolus ELTL artikli 101 ja nõukogu määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 2, kuna see rikub isikliku vastutuse ja süütuse presumptsiooni põhimõtteid.
4. Neljas väide, mille kohaselt vaidlustatud otsus on vastuolus ELTL artikli 101 ja nõukogu määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 2, kuna see rikub õiguskindluse ja karistuste individuaalsuse põhimõtteid osas, milles komisjon ei jaganud trahvisummat ära.
5. Viies väide, mille kohaselt komisjon on rikkunud hageja kaitseõigusi (olulise menetlusnormi rikkumine), kuna komisjon ei võimaldanud õigeaegselt tutvuda oluliste dokumentidega.